

EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 21. 6. 2018
COM(2018) 484 final

OZNÁMENIE KOMISIE RADE

podľa článku 395 smernice Rady 2006/112/ES

1. SÚVISLOSTI

Podľa článku 395 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (ďalej len „smernica o DPH“) môže Rada jednomyselne na návrh Komisie opraviť ktorýkoľvek členský štát, aby zaviedol osobitné opatrenia odchyľujúce sa od ustanovení tejto smernice na zjednodušenie výberu DPH alebo na zamedzenie určitým druhom daňových únikov alebo vyhýbania sa daňovým povinnostiam. Keďže v tomto postupe sa stanovujú výnimky zo všeobecných zásad DPH, v súlade s ustálenými rozhodnutiami Súdneho dvora Európskej únie by rozsah pôsobnosti takýchto výnimiek mal byť obmedzený a mali by byť primerané.

Listom, ktorý Komisia zaevidovala 19. júla 2016, požiadalo Taliansko o povolenie uplatňovať opatrenie odchyľujúce sa od článku 193 smernice o DPH, ktorým by sa Taliansku povolilo uplatňovať mechanizmus prenesenia daňovej povinnosti v súvislosti s dodaním tovaru a poskytovaním služieb konzorciám ich členmi. Keďže informácie, ktoré predložilo Taliansko, nepostačovali na posúdenie tejto žiadosti, Komisia zaslala Taliansku viacero listov so žiadosťou o dodatočné objasnenia a medzi Talianskom a Komisiou sa uskutočnilo viacero ústnych rozhovorov týkajúcich sa žiadosti. Komisia v súlade s článkom 395 ods. 2 smernice o DPH informovala o žiadosti predloženej Talianskom ostatné členské štáty listom z 28. marca 2018. Listom z 3. apríla 2018 Komisia oznámila Taliansku, že má všetky informácie, ktoré považuje za potrebné na posúdenie žiadosti.

Všeobecným pravidlom je, že osobou povinnou platiť DPH daňovým orgánom je podľa článku 193 smernice o DPH zdaniteľná osoba, ktorá dodáva tovar. Účelom odchýlky, o ktorú Taliansko požiadalo, je uložiť túto povinnosť zdaniteľným osobám (v tomto prípade konzorciám), ktorým tovar dodávajú a služby poskytujú ich členovia (tzv. mechanizmus prenesenia daňovej povinnosti). Cieľom požadovanej výnimky je bojovať proti daňovým únikom.

2. PRENESENIE DAŇOVEJ POVINNOSTI

Osobou povinnou platiť DPH podľa článku 193 smernice o DPH je zdaniteľná osoba, ktorá dodáva tovar alebo poskytuje služby. Účelom mechanizmu prenesenia daňovej povinnosti je presunúť túto povinnosť na zdaniteľnú osobu, ktorej sa tovar dodáva alebo poskytujú služby.

Tým, že za osobu povinnú platiť DPH sa určí osoba, ktorej sa dodáva tovar alebo poskytujú služby, dodávateľ neučtuje DPH a nezíska ju od zákazníka. Dodávateľ preto nemôže zmiznúť s DPH namiesto toho, aby ju zaplatil do štátnej pokladnice. V tomto zmysle sa mechanizmus prenesenia daňovej povinnosti ukázal ako účinný dočasný nástroj na boj proti podvodom.

3. ŽIADOSŤ

Taliansko požiadalo o osobitné opatrenie odchyľujúce sa od článku 193 smernice o DPH, ktorým by sa mu povolilo uplatňovať mechanizmus prenesenia daňovej

povinnosti v súvislosti s dodaním tovaru a poskytovaním služieb konzorciám¹² ich členmi.

Taliansko tvrdí vo svojej žiadosti, že zavedením mechanizmu prenesenia daňovej povinnosti na dodávky tovaru a poskytovanie služieb medzi členmi konzorcia a konzorciami by sa zabezpečilo okamžité obmedzenie daňových únikov, akými sú nepriznanie DPH alebo nezaplatenie DPH zo strany členov konzorcia. Mechanizmus by navyše mohol mať odstrašujúci účinok pre možných páchatel'ov podvodov a mohla by sa zefektívniť daňová kontrola vďaka menšiemu počtu konzorcií, v ktorých sa má vykonať audit.

4. STANOVISKO KOMISIE

Keď Komisia dostane žiadosti v súlade s článkom 395, preskúma ich a presvedčí sa, či sú splnené základné podmienky na to, aby sa im vyhovel, t. j. či sa navrhovaným osobitným opatrením zjednodušujú postupy pre zdaniteľné osoby a/alebo daňovú správu, alebo či sa návrhom zabráni určitým druhom daňových únikov alebo vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam. Komisia v tejto súvislosti vždy zaujala reštriktívny a obozretný postoj, aby zaistila, že výnimky nenarušajú fungovanie všeobecného systému DPH, majú obmedzený rozsah pôsobnosti, sú nevyhnutné a primerané.

Každá výnimka zo systému rozdelených platieb preto môže byť len krajnou možnosťou a núdzovým opatrením a musí poskytovať záruky, pokiaľ ide o nevyhnutnosť a výnimočnú povahu udelenej výnimky.

Napriek viacerým žiadostiam Komisie Taliansko nepreukázalo ani povahu, ani rozsah možných problémov s podvodmi, ktoré vznikajú v súvislosti so vzťahom medzi konzorciami a ich členmi.

Nie je jednoduché si predstaviť, ako môže skutočne dôjsť k podvodom v oblasti DPH v rámci vzťahu medzi konzorciami a ich členmi vzhľadom na skutočnosť, že konzorciá majú konať v mene svojich členov. Vzhľadom na tento konkrétny vzťah by navyše Taliansko malo byť schopné riešiť možné podvody primeranými kontrolnými opatreniami. Komisia je Taliansku v každom prípade naďalej k dispozícii, aby mu poskytla potrebnú pomoc pri riešení problémov týkajúcich sa únikov DPH.

Keďže Taliansko nepreukázalo, že odchyľujúce sa opatrenie sa požaduje s cieľom bojovať proti podvodom, ani s cieľom zjednodušiť postupy pre zdaniteľné osoby a/alebo daňové správy, ako sa vyžaduje v článku 395 smernice o DPH, táto žiadosť nespĺňa podmienky stanovené v uvedenom článku.

¹

Stále konzorcium je spoločná organizácia skladajúca sa z viacerých subjektov vytvorených s cieľom regulovať alebo vykonávať určitú fázu činnosti pre jednotlivé dotknuté firmy.

5. ZÁVER

Na základe uvedených skutočností Komisia vznáša proti žiadosti Talianska námietku.